

HOREB

Butlletí URC

DESTAQUEM

«La nostra raó de ser és evangelitzar»

[Pàg. 2](#) | Fra Xabier Gómez

Trobada de monges benedictines a Montserrat

[Pag. 12](#) | Benedictines

 [Vídeo- conferència de la Jornada de Formació](#): «Reptes i desafiaments de les persones migrants. Acollir, protegir, promoure, integrar»:

[Pàg. 32](#) | Formació URC

«Un temps
per ser
t'estimonis
d'esperança»

Horeb 626

24 d'octubre, 2024

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

«LA NOSTRA RAÓ DE SER ÉS EVANGELITZAR»

Fr. Xabier Gómez García, OP | Bisbe electe de la
diòcesi Sant Feliu

Al llarg de la història la vida consagrada ha sorgit com a resposta de l'Esperit de Jesús a la seva Església en moments de crisi o de canvis profunds tant en la societat com en la comunitat eclesial. Sant Domènec va comprendre que la reforma demanada pel poble de Déu i la desafecció cap a l'Església del seu temps, requerien tornar a l'essencial, al misteri de l'Encarnació, tor reproduint la vida apostòlica, estudiant per a dialogar i proposar, amb pedagogia i coherència, el que es predicava. La meua manera de comprendre el sacerdoci està modelada pel seminari i la meua diòcesi d'origen a Sant Sebastià (País Basc), però en arribar a l'Orde es va enriquir amb els accents propis del carisma dominicà.

Als dominics ens agrada fer broma dient que l'Orde va néixer en una taverna. Certament, la intuïció de Sant Domènec es va produir després d'una llarga nit d'escolta, diàleg i proposta al taverner càtar que li allotjava. El catarisme era un sistema tancat, autoreferencial, centrat en la perfecció i el menyspreu a la matèria i ple de prejudicis als quals no pensaven igual. El menyspreu a l'Encarnació va esfondrar l'adhesió a la sacramentalitat de l'Església. Però la coherència de vida, l'ajuda mútua i la pobresa que abraçaven els seus divulgadors seduïa la gent desconnectada dels eclesiàstics del seu temps; perquè hi havia una Església desdibuixada per la mundanitat, el poder i la falta de formació dels seus pastors. En aquest context l'Esperit va regalar la santedat de Domènec, Francesc, Clara, Catalina i molts altres. D'aquells temps m'agrada ressaltar el valor del que ara es denomina "cultura de la trobada", si bé en el s. XIII va haver-hi més que trobada, topades violentes que Domènec i Francesc sempre varen rebutjar. En el

passat segle, Sant Pau VI va proposar una “Església que es fa diàleg”, recordant, com va ensenyar el Concili Vaticà II, que **la nostra raó de ser és evangelitzar**, comunicar la Bona Notícia de Jesucrist, la vida en Crist.

L'Orde i les comunitats cristianes amb les quals he compartit fins ara el meu sacerdoci com a diocesa o religió, m'han regalat allò que espero compartir al servei de la comunió del poble de Déu que pelegrina a Sant Feliu de Llobregat: una espiritualitat centrada en el misteri de l'Encarnació, l'amor a la Paraula de Déu, la predicació de la gràcia i la misericòrdia, l'alegria de la fraternitat, la missió compartida, l'horitzó ampli i obert de la catolicitat, l'afecte als pastors i a les seves comunitats, la paciència per a resoldre conflictes i, fins i tot, el sentit de l'humor. La nostra diòcesi ha decidit que aquest curs, en sintonia amb l'Església universal, sigui un temps per a ser testimonis de l'esperança. *Contemplata aliis tradere*. Anem per feina!

CLAUSTRE SOLÉ I JOSÉ CRISTO REY GARCÍA, PROTAGONISTES DE LA JORNADA SANT JORDI SOBRE GRATUÏTAT I ALEGRIA

AGÈNCIA FLAMA | 22 d'octubre, 2024

L'Hotel Alimara de Barcelona acollirà el pròxim dissabte 16 de novembre una nova edició, la dinovena, de la Jornada Sant Jordi, que durà per títol “**Gratuïtat i alegria**”.

En aquesta ocasió, els ponents seran el claretà **José Cristo Rey García Paredes**, doctor i catedràtic de Teologia, professor a Espanya, Brasil, Filipines, Índia i Taiwan, consultor del Dicasteri per a la Vida Consagrada, i **Claustre Solé**, religiosa de la Companyia de Maria, doctora en Teologia, professora de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona i [agent pastoral](#) en el servei religiós a tanatoris de l'arxidiòcesi de Barcelona.

[Continua llegint aquí](#)

GNA. ROSARIO GALOFRÉ MESTRES: «SEMPRE DONO GRÀCIES A DÉU, QUALSEVOL COSA EM FA FELIÇ»

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 20 d'octubre, 2024

Aquest diumenge, l'Església celebra el dia del Domund, una jornada dedicada a la pregària i a la col·laboració amb les missions. Recentment hem tingut ocasió de parlar amb la Gna. Rosario Galofré Mestres, religiosa Carmelita Teresa de Sant Josep que, amb 88 anys d'edat i 71 de vida consagrada, continua la seva tasca com a religiosa a Xile, on va arribar l'any 1968.

Fa cinquanta-sis anys que és a Xile. No voldria quedar-se ja aquí?

La terra sempre és la terra, però mentre pugui treballar vull continuar sent a Xile. Ja de ben petita col·laborava amb les missions, em cridava molt l'atenció. Va ser quan van fundar les comunitats de les Carmelites Tereses de Sant Josep al continent americà que em vaig començar a plantejar la meva vocació religiosa, jo abans volia ser mare de molts fills! I també ho vaig ser, de molts infants, com a religiosa i mestra.

Què valora més de la vida religiosa?

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

Sobretot el seguiment de Jesús, poder aprendre cada vegada més d'ell. Això que visc jo i que em dona tanta pau i tanta alegria ho puc transmetre als qui són al meu voltant i, d'una manera especial, als infants i als joves.

Com es viu la fe a la seva comunitat?

A la comunitat, el centre de la nostra vida és l'eucaristia i la pregària. Això, juntament amb la vida de comunitat, d'ajudar-nos les unes a les altres, de corregir-nos, ens ajuda a viure la fe i a enfortir-la cada dia més, fer-la vida en una mateixa.

Quines necessitats teniu a la vostra missió?

Ve tanta gent a demanar que a vegades no sabem què fer. Els col·legis i les altres germanes ens ajuden a sostenir la nostra tasca. Especialment, tenim un compromís en l'àmbit de la pastoral vocacional, que és la pregària per les vocacions, perquè a l'Església no faltin sacerdots ni consagrades que puguin atendre totes les necessitats. Ens reunim per a pregar, per a compartir i estudiar temes concrets, i això ens ajuda a entendre més les coses de la nostra vida i de la nostra congregació.

De què està més agraïda a Déu?

De tot, ha estat tant el que he rebut de Déu! Jo sempre dono gràcies a Déu. Vaig perdre els meus pares quan tenia 11 anys, però ells ja m'havien ensenyat que havia de ser agraïda amb Déu, en allò bo i en allò no tan bo per a la meua vida. Sempre dono gràcies a Déu, a vegades per una trobada, per acollir una nena o per ajudar un pobre. Qualsevol cosa em fa feliç.

Què diria a una persona que es trobi en procés de discerniment vocacional?

Li diria que visqui l'experiència de la trobada amb el Senyor a través de la pregària i l'eucaristia, que són el centre de la nostra vida. Que parli amb ell com amb un amic, amb un pare, del que sent en el seu cor. Déu li donarà la llum que necessita per a saber el que realment vol d'ella. Avui hi ha molta gent allunyada del Senyor, hi ha una falta del compromís que ha de néixer en la família. Hem de pregar molt perquè les famílies valorin la importància dels fills. A vegades he trobat persones que s'apropen i et parlen dels seus problemes, i tu els dius el que penses que els pots dir, però sovint no saps ni què respondre. Però només d'escoltar-los, ja ho valoren i saben que compten amb la nostra pregària.

ENTREVISTA A LA MISSIONERA ENCARNACIÓN MARTÍNEZ

BISBAT VIC | 18 d'octubre, 2024

Quina sorpresa quan vaig arribar a Navarcles! Havia quedat amb l'Encarnación Martínez García per fer-li una entrevista per al Full Diocesà i parlar de les missions, aprofitant que el dia 20 d'octubre és el DOMUND. Us faré un resum del que vàrem tractar amb ella, nascuda a Villadiego (Burgos) i amb trenta-sis anys d'experiència missionera.

Ens podries explicar com va néixer la teva vocació missionera?

Sempre havia tingut aquesta inquietud i predisposició per a marxar a les missions. Vaig estar en diferents comunitats dominiques aquí a Navarcles, però també a Sant Vicenç de Castellet, Berga, Saragossa... Fins que l'any 1986 em van proposar d'anar a la Costa d'Ivori. No vaig dubtar gens i vaig anar-me-n'hi. Hi he passat pràcticament tota la vida.

Després de tants anys, com trobes ara el retorn?

Tot just fa uns dos anys que vaig tornar, però la missió continua dins el meu cor. Va ser una experiència molt profunda que encara em marca.

Quines tasques principals vas dur a terme a la Costa d'Ivori?

Vaig fer moltes coses, tant a nivell educatiu com en l'àmbit de la salut, i sempre sense discriminar ningú per raça o religió. Fèiem tasques humanitàries per a tothom.

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

Una de les més importants va ser la creació d'escoles, sobretot per a nenes i noies, en aquell moment excloses de l'educació. Això va ser clau per a ajudar a combatre la pobresa cultural. Sense educació no hi ha evolució.

Quina era la situació de les dones?

Quan hi vaig arribar, les dones es dedicaven exclusivament a les feines de casa i no tenien accés a l'educació. Vam començar a crear escoles, però primer havíem d'anar a les cases, explicar-los amb imatges tot allò que volíem transmetre, tant en l'aspecte educatiu com en el sanitari. Quan les famílies ho entenien, decidien portar les nenes a l'escola.

Vas mencionar també la formació professional de les noies. Com va funcionar?

Sí, a mesura que les nenes creixien, els ensenyàvem oficis i a crear cooperatives. Això els donava l'oportunitat de generar ingressos per a les seves famílies.

Quins reptes culturals vas trobar?

A la Costa d'Ivori hi ha ètnies, com els «Pel», que donen les nenes en matrimoni des del seu naixement a canvi d'un dot. També creuen que si una mare mor durant el part, el nadó ha de morir, perquè el consideren culpable. Nosaltres vigilàvem els parts per fer-los més segurs i, si quedava algun orfe, gestionàvem l'acolliment en una altra família.

A més de l'educació, també vas treballar en el camp de la salut...

Sí, una de les nostres grans tasques va ser la construcció de pous. Això va permetre obtenir aigua neta i evitar malalties com el paludisme. Fèiem educació sanitària amb dibuixos per a explicar bons hàbits i així evitar malalties.

Com veus avui dia les missions? Què significa per a tu la jornada del DOMUND?

Les missions són molt diferents segons el país. A l'Àfrica, la vivència de la fe és molt intensa. Hi ha molts catequistes experimentats que van als poblats i organitzen eucaristies plenes i trobades espirituals. Aquí a Catalunya, en canvi, he trobat molta indiferència. Però no hem de perdre l'esperança: l'Esperit continua treballant.

Has rebut suport durant la teva missió?

Sí, estic molt agraïda a organismes com Mans Unides i Fundació Astúries, que ens han ajudat durant molt temps.

Per acabar, com veus el futur dels projectes que vas impulsar?

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

Hi ha una certa inquietud pel futur de les cooperatives que vam crear per a les noies. Just abans de marxar, el projecte estava en perill per falta de subvencions, però sé que la missió continuarà, passi el que passi.

Dolors Surinyach, delegada de Missions del Bisbat de Vic

NEIX LA CONFERÈNCIA FRANCISCANA DE L'EUROPA MERIDIONAL (CEM)

OFM | 11 d'octubre, 2024

L'Assemblea de COMPI i CONFRES, celebrada del 7 a l'11 d'octubre de 2024 a la Cúria General dels Germans Menors, va marcar el naixement de la nova Conferència de Ministres provincials d'Itàlia, Espanya, Portugal i Albània, denominada Conferència de l'Europa Meridional (CEM). Aquesta trobada, acompanyada pel Definidor general Cesare Vaiani, es va centrar en les perspectives futures i les prioritats comunes, destacant la importància de la comunió entre províncies i el suport als frares en la seva formació i missió.

Durant el ritu d'erecció canònica de la CEM, el Ministre general, germà Massimo Fusarelli, va convidar als germans a demanar un "cor capaç d'escoltar", fonamental en temps de transició. Va ressaltar la necessitat de redissenar el rostre de l'Orde davant la realitat actual de reducció de personal, però amb l'esperança d'ampliar el seu abast incloent noves cultures i maneres de viure la vocació franciscana.

El nou equip de la CEM estarà presidit per Fra Francesco Piloni (Umbria-Sardegna, Itàlia), amb Fra José María Arregui (Província Aránzazu, Espanya) com a vicepresident. Els consellers seran Fra Livio Crisci (Toscana), Fra Joaquín Zurera Ribó (Província de la Immaculada, Espanya) i Fra Antonio Michele Ridolfi (Salerno-Luciano, Itàlia), i com a secretari Fra Andrea Dovio (Província d'Assís).

El missatge final de l'Assemblea subratlla la importància d'aquest pas històric i crida a afrontar els desafiaments amb audàcia evangèlica i una fraternitat oberta i sense fronteres, en sintonia amb el camí sinodal impulsat pel Papa Francesc.

[Missatge final \(PDF\)](#) (PDF) // [Carta del Ministre General](#) (PDF)

FAMÍLIA FRANCISCANA D'ESPANYA

FRANCISCANES MISSIONERES | 14 d'octubre, 2024

Els dies 12 i 13 d'octubre va tenir lloc la reunió de la família franciscana d'Espanya.

Anualment, a Madrid, es realitza l'assemblea de l'anomenada Interfranciscana, que enguany va tenir per lema "Abraçant les meves ferides, acompanyo al germà ferit". Participen en ella els representants de les famílies franciscanes residents a Espanya. Representant a la congregació va participar la nostra superiora general, Montserrat Soler Albiol.

TROBADA DE MONGES BENEDICTINES A MONTSERRAT

BENEDICTINES | 12 d'octubre, 2024

El dia 10 d'octubre s'han trobat a Montserrat monges de les tres comunitats femenines de benedictines que hi ha actualment a Catalunya: **Sant Pere de les Puel·les de Barcelona; Sant Daniel de Girona i Sant Benet de Montserrat**. Després de les salutacions de benvinguda, han celebrat una eucaristia a l'església del Monestir de Sant Benet presidida pel **Pare abat de Montserrat**. Tot seguit han fet un dinar de germanor i un compartir distès sobre aspectes de la vida monàstica i el sentit que té mantenir vives aquestes trobades.

A la tarda, les monges s'han traslladat al **Santuari de Montserrat** on han tingut la visita al Museu, on les esperaven per mostrar-los l'**exposició sobre el Mil·lenari del Monestir dels monjos de Santa Maria de Montserrat**. També han vist les reformes de la sala de la façana i la restauració de les pintures de la coberta del cambril de la Mare de Deu. Després han resat vespres amb els monjos i, abans de marxar, han gaudit del videomapatge que es projecta a les parets de l'interior de la basílica. Un final de festa esplendorós que ha fet les delícies de totes les reunides, fins i tot de la **germana Maria Mercè que, aquest mateix dia, ha celebrat el seu 96è aniversari**.

Donem gràcies per una jornada de germanor benedictina i demanem a la Mare de Déu de Montserrat que continuï guiant les nostres Comunitats perquè puguem afrontar amb encert els reptes de cada dia.

XXIII TROBADA DE “DOMINIQUES APASSIONADES”

DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA | 1 d'octubre, 2024

Durant l'últim cap de setmana de setembre, les germanes Rosa, Cristine, Tram i Rosario (Prov. Sant Ramon de Peñafort) i Belén i Amaia (Prov. Rosa Santaeugenia), participem en la **XXIII Trobada Dominiques Apassionades** a Madrid, del 27 al 29 de setembre de 2024, centrat en el tema del **Ecofeminisme**. Aquest enfocament convida a reflexionar sobre la relació entre la crisi ambiental i la situació de les dones, especialment les més vulnerables.

L'esdeveniment, celebrat a la Casa d'Espiritualitat de les gnes. Franciscanes de la Mare del Diví Pastor, va ser un espai de diàleg profund, dirigit per la gna. Geraldina Céspedes, MDR, qui va destacar la necessitat d'un canvi sistèmic que prioritzi la justícia i la cura de la nostra Casa Comuna. Les participants van compartir idees i reflexions sobre el tema, des de les seves experiències en les comunitats i missió.

Les germanes van compartir les seves impressions sobre la trobada:

Rosa va comentar: “Aquesta trobada m’ha desmitificat el ecofeminisme, que a vegades es percep com una cosa merament política i revolucionària. En realitat, és una crida a cuidar la casa comuna i a defensar els drets de les dones. Aquests dies han estat de reflexió, fraternitat i creixement espiritual.”

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

Cristine va afegir: “Em va agradar com la ponent va tractar el ecofeminisme no sols com un concepte teòric, sinó com una manera de veure i viure en el món des d'una perspectiva femenina que integra, sana, cuida, recrea i allibera. Ens fa conscients de la interconnexió entre els éssers humans i la creació, i a viure amb major responsabilitat.”

Rosario va assenyalar: “Ha estat una trobada molt enriquidora que ens va recordar que no estem soles en aquest món. Som convidades a cuidar la biodiversitat, respectant i valorant la vida en totes les seves formes.”

Tram va compartir: “Aquesta trobada va ser una alegria. Ens va permetre reunir-nos, compartir les nostres experiències i enfrontar-nos als desafiaments amb esperança.”

Aprofitant l'oportunitat, les germanes també van assistir a la Missa solemne del 28 de setembre en la Basílica de Nuestra Señora de Atocha, presidida pel Mestre de l'Orde, Fra Gerard Francisco Timoner III, OP, qui està de visita a Espanya. La missa va ser un moment d'oració i trobada fraternal amb altres germanes de la congregació i membres de la **Família Dominicana**.

La trobada va ser una invitació a renovar el nostre compromís amb la cura de la creació i la defensa dels drets de les dones, inspirant-nos a portar aquestes idees a les nostres comunitats i apostolats.

Gnes. Rosario, Tram, Cristine y Rosa

ANDREU TRILLA: “CADA DIA CAL GUANYAR-SE LA BENAURANÇA”

AGÈNCIA FLAMA | 16 d'octubre, 2024

Amb l'inici del nou curs, el Cicle Anual de Formació organitzat per l'Arxiprestat Anoia-Segarra ha reprès la seva activitat. Com és costum en aquestes trobades formatives, enguany **el primer trimestre està dedicat a temes bíblics**. L'escolapi i teòleg Andreu Trilla va ser l'encarregat d'impartir a Igualada aquest dimarts 15 la segona conferència del cicle, durant la qual va parlar de les benaurances davant d'un públic “bastant fix i conegut” format per laics, preveres i religiosos, com detalla a *Flama* l'exprovincial de l'Escola Pia de Catalunya.

Com aborda la seva dissertació tenint en compte que té al davant un auditori que no és el primer cop que senten parlar de les benaurances?

[Continua llegint aquí](#)

CAP A UNA FAMÍLIA VEDRUNA SINODAL I SOSTENIBLE

VEDRUNES | 14 d'octubre, 2024

Finalment amb aquesta entrevista al nou Equip General, tanquem una sèrie de [converses que hem tingut amb els Equips Provincials](#) de la Família Vedruna. A cadascuna d'aquestes entrevistes, les diferents províncies van oferir la seva perspectiva local sobre les mateixes preguntes, brindant-nos una visió àmplia i profunda dels desafiaments, les esperances i els camins a seguir en els propers anys. Ara, l'Equip General pren la paraula per oferir una mirada congregacional que sintetitza, projecta i conclou aquest procés valuós.

L'Equip General defineix sis eixos estratègics per al sexenni 2023-2029, que inclouen la comunió en missió, la sostenibilitat i la sinodalitat, orientant el camí de renovació de la Família Vedruna. Amb la convicció que és urgent transformar estructures i formes de treball, criden a facilitar el diàleg i la participació activa de tots els seus membres.

Amb aquesta entrevista, concloem una etapa de discerniment compartit, però s'obre un nou capítol ple de reptes i oportunitats per a la família Vedruna. Que les reflexions aquí exposades ens impulsin a continuar caminant juntes amb alegria i esperança!

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	--

Davant les realitats més desafidores que hi ha a les províncies, quines estratègies han considerat com a nou EG per afrontar-les i sembrar vida com a Família Vedruna?

En aquest temps que portem com a Equip de Govern General (l'Equip General amb la Secretària i Administradora), hem dialogat i treballat amb la major profunditat possible a concretar les trucades i encomanes que el [28è Capítol General](#) ens fa.

Pel que fa a la primera pregunta d'aquesta entrevista, per respondre als múltiples i complexos desafiaments de la nostra pròpia realitat i de la de les realitats en què estem presents, els eixos estratègics que hem definit per sistematitzar la nostra tasca durant el sexenni 2023-2029, són sis:

1. Família carismàtica en comunió i en missió
2. Comunicació
3. Sostenibilitat i profecia
4. Formació
5. Sinodalitat, estructures, lideratge, participació
6. Acompanyament a la Família Vedruna

A la llum de les propostes sorgides al Capítol, quins aspectes específics consideren com a Família Vedruna i/o Equip General podrien deixar enrere per donar espai a noves iniciatives i renovació?

Considerem necessari deixar anar una manera de pensar-nos i imaginar-nos de manera aïllada, a tots els nivells: personal, comunitari, provincial, regional, polític, cultural, religiós... amb tot allò que comporta de reduccionisme, immobilitisme i desesperança que alguna cosa pugui ser diferent del que ja és conegut i experimentat.

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

Només mirant més enllà de la nostra pròpia realitat, tantes vegades curta de mires o massa lligada a les dificultats presents, podem prendre les decisions adequades i els passos de novetat que ens demana aquest temps històric, en què la vida està en joc i el futur de la nostra Família, també. La nostra mirada es dirigeix a la humanitat patint i la Terra que gemega i es converteix en acció conjunta amb tantes altres persones i grups que es mouen per a un altre món possible. Hem rebut el do de la fe en Jesús, que és Camí, Veritat i Vida. També hem rebut el regal del Carisma Vedruna que ens impulsa a *abraçar totes les necessitats dels pobles* i que des de l' *amor que mai no diu prou* , ens inspira per seguir trobant nous camins i maneres d'anunciar la Bona Notícia en aquest món que Déu estima i abraça. Amb tota la nostra energia posada en el seguiment de Jesús des de les notes del nostre Carisma, brollarà el que és nou.

Quines són les principals fites i objectius que l'equip es planteja assolir durant aquest nou període, en resposta a les necessitats i els desafiaments identificats al Capítol ia la realitat actual?

Estan relacionades amb els eixos esmentats i que recullen les trucades i concrecions del darrer Capítol General.

Ens agradaria avançar significativament en el canvi d'estructures i adequació de la nostra família a la nostra realitat present, amb la mirada posada en les crides i necessitats del món d'avui.

Aprendre a viure en dinàmica sinodal en totes les nostres relacions, tasques i realitzacions és un objectiu primordial, relacionat amb el canvi d'estructures mentals i d'organització. Desitgem que les decisions per part de totes, en el nostre propi àmbit, no es donin sense processos de diàleg, trobada i informació transparent.

Al Pla estratègic hem expressat els nostres objectius i metes amb la *visió* a la qual desitgem apropar-nos el més possible en aquests anys: "*Ser una Família RENAIXADA que ha fet passos significatius en la Sinodalitat, aportant vida en missió carismàtica RENOVADA*".

En el context actual de deteriorament de la Casa comuna, com els agradaria que la Família Vedruna abordés els desafiaments mediambientals i quines accions específiques podrien emprendre per contribuir a la sostenibilitat?

La Família Vedruna ja està implicada a abordar els desafiaments mediambientals, que inclouen els abismes de la desigualtat i la violència, però tot sembla poc davant la greu crisi que s'aprofundeix dia a dia i que ens situa en una emergència sense precedents per la possible irreversibilitat , la qual cosa comporta intensificar el nostre compromís.

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	--

Ens agradaria que aquests desafiaments els abordéssim de manera més coordinada com a Família, però també unides a tantes i tantes persones, grups i entitats que estan fortament compromeses i ben organitzades.

Cada Província/Delegació té el seu Pla, a nosaltres ens toca estar atentes a allò que s'està empenent i recolzar-ho amb decisió. Com?

- Impulsant, amb més ímpetu encara, la vivència de la Justícia, Pau, Integritat de la Creació (JPIC) resignificada a partir sobretot de l'Encíclica *Laudato Si*. Continuem compromeses a la *Plataforma Laudato Si* i al Pacte Educatiu Global; seguim aprofundint en les opcions ja preses amb anterioritat: ètica del suficient, compromís personal i institucional amb els *Objectius del Mil·lenni*, Veu Vedruna, No-violència pertinença a UNANIMA, etc.
- Procurant en la nostra labor quotidiana i les nostres visites posar atenció a la sostenibilitat i la cura, tractant de reduir el nostre propi impacte ambiental. Les reunions i trobades virtuals són un exemple de l'existència de possibilitats i alternatives que ens ajuden a aquest objectiu.
- Afavorint una formació suficient en aquest tema, aprofitant tants recursos de qualitat promoguts per l'Església, la UISG-USG i tantes altres entitats que posen saviesa a disposició de tothom.

Com pensen facilitar el diàleg obert i constructiu entre les diferents comunitats i membres de la Família Vedruna, de manera que es promogui una cultura sinodal?

Néixer de Nou (n. 13) ens recorda que *"la sinodalitat és caminar, pregar, somiar i participar juntes..."*

Facilitar aquesta experiència implica comprometre'ns amb aquests verbs a les nostres relacions quotidianes. També mantenir viva la consciència que la missió es construeix conjuntament.

Suposa afavorir i donar espai a totes les veus a les nostres dinàmiques de treball, de govern, de relació, en les formes en què estem organitzant les estructures generals de participació.

Desitgem escoltar a fons, més enllà de les urgències, perquè no es perdi el que és específic, el que és petit, el que és marginal, per on emergeix la novetat i donant el temps suficient al discerniment.

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

Des del mateix el nostre Vedruna, considerem indispensable i urgent fomentar allò comú, les vinculacions amb altres, altres. Veiem també necessari transitar de l'autonomia a la interdependència, a tots els nivells: personal, comunitari, local, provincial, general, global; perquè tot està interrelacionat, tot ens afecta i tot ens implica.

Per exemple, hem intentat organitzar-nos perquè això es faci realitat en les nostres visites, en l'acompanyament a la tasca de les Comissions, Equips, en les trobades periòdiques amb els Equips Provincials/Delegació, en la promoció de processos seriosos d'escolta, de discerniment i presa de decisions des del diàleg sincer i obert.

Des del començament, volem dur a terme aquest servei que se'ns ha encomanat, fent-ho amb alegria i entrega.

Moltes gràcies!

LES CARMELITES DE LA CAPARRELLA CELEBREN SANTA TERESA DE JESÚS

BISBAT LLEIDA | 15 d'octubre, 2024

La comunitat de religioses carmelites descalces del Monestir del Sagrat Cor de Jesús de la Caparrella ha celebrat avui 15 d'octubre la festa de la seva fundadora Santa Teresa de Jesús. Ho ha fet amb una Missa solemne, cantada en gregorià per les nou carmelites que conformen actualment la comunitat i celebrada pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, qui juntament amb el capellà del monestir, Mn. Josep M. Escorihuela, ha volgut sumar-se a la festa de les carmelites.

El bisbe de Lleida, en la seva homilia, s'ha referit a Santa Teresa Jornet, refundadora del Carmel, com una gran santa, doctora de l'església que va saber unir cultura i fe: "Teresa de Jesús, amb la seva vida religiosa i ascètica, va saber no solament conrear cultura i literatura, sinó identificar-se amb el Crist de la fe".

La celebració ha conclòs com ja és tradició amb la veneració de la relíquia de la Santa, mentre la comunitat de religioses carmelites entonava l'himne de Santa Teresa, sense oblidar el cant dels versos més coneguts d'ella: "Nada te turbe, nada te espante todo se pasa, Dios no se muda, la paciencia todo lo alcanza, quien a quian a Diós tiene nada le falta, sólo Diós basta".

EL GRAN DESAFIAMENT DE PURIFICAR RELACIONS PER A FER POSSIBLE LA CULTURA DE LA CURA

VATICAN NEWS | 14 d'octubre, 2024

Entre els participants en el brífing d'aquesta tarda, estava la germana Liliana Franco, presidenta de la CLAR, Confederació de Religiosos d'Amèrica Llatina. Un dels temes tractats van ser els abusos sexuals i de poder que sofreixen les religioses avui dia. Vatican News, li va preguntar a la religiosa, com es pot aconseguir la purificació de les relacions.

Sobre el tema va dir que a Amèrica Llatina i el Carib s'ha realitzat una recerca, molt seriosa, de la que s'ha publicat en un llibre. És important, nomenar el que ens passa, va dir, de no ocultar-ho, d'intentar verbalitzar això que pot estar ancorat allí en la nostra societat i a la nostra Església, i que definitivament ens allunya de la manera i del voler de Déu.

“Per tant, la primera tasca és nomenar la realitat, poder dir-nos les coses, crear instàncies de discerniment, d'anàlisi en els quals sigui possible escoltar a les víctimes, reparació, camí de sanació, camí de reconciliació. Crec que aquests processos sinodals i la dinàmica en la que el Papa Francesc ha anat orientant el seu magisteri ens posa de cara a privilegiar, la cultura de la cura, per a situar-nos en la reverència respectuosa a la dignitat de l'altre”

No solament en la vida religiosa -va afirmar- sinó també en la societat, a l'Església en general, ens hem acostumat -va dir- a viure enmig de relacions que són rígides, excloents, que són controladores, o aïllaments que poden ser dolorosos. Poder fer aquest alt en el camí, va assenyalar, poder aprendre la manera de Jesús en el marc de la sinodalitat, ens ha de portar a purificar les maneres relacionals i a posar mitjans concrets que ens faci viure relacions més sanes, circulars, fraterne, relacions que potenciïn més a l'altre en la seva dignitat, i ens permetin caminar en condició de germans.

L'escolta a l'Església ens condueix a la conversió

Sobre la importància de l'escolta, la religiosa va dir que és l'actitud que vertebrava els processos sinodals, des del sínode dels joves, el de la Amazònia, i el d'ara, s'ha tractat de perfeccionar un mètode que és la conversa en l'esperit que té a la base l'escolta. L'escolta respectuosa a Déu en la veu dels altres. Aquest és el mètode que s'ha anat establint en cadascuna de les experiències sinodals, en les parròquies, en les congregacions religioses, en els grups de laics, etc.

L'escolta és una actitud vital, és un estil de vida que ens condueix a una manera de situar-nos i aquesta manera és en escolta. En escolta discernent al que Déu vol de nosaltres, de cadascun, i al que Déu vol de les nostres institucions.

La importància de l'educació catòlica

L'educació catòlica possibilita un canvi social, i per tant un canvi institucional. En els treballs va sorgir la pregunta sobre com fer que els col·legis i universitats es posin realment al servei de la missió en resposta al que Déu vol de la Iglesia en aquest moment.

"I en aquest sentit, va sorgir la necessitat d'escoltar més als joves, als nens, per a poder diversificar els llenguatges, per a poder acostar-nos amb pràctiques més creatives també a les seves necessitats. És la consciència que totes les institucions de l'Església haurien de ser plataformes que ajudessin a enfortir l'esperit de la sinodalitat, les noves maneres relacionals, el lideratge al servei dels projectes comuns, el servei que realment generi transformació en els entorns i en els contextos concrets en els que hi som"

Va sorgir la pregunta sobre com fer de les institucions plataformes per a la missió i com escoltar més als nens i joves en aquest procés sinodal per a respondre també al que ells necessiten -va assenyalar- i per a portar-los la bona notícia de Jesús d'una manera que ells puguin captar-la, gaudir-la, valorar-la i animar-se a tenir ells la seva pròpia experiència de Déu.

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	--

La transparència i la rendició de comptes

En els treballs sinodals es va parlar de fer una crida a les parròquies, les congregacions religioses, les diòcesis i les arxidiòcesis perquè facin seva una cultura de la rendició de comptes i de la transparència. Això suposaria, va dir finalment la germana Franco, que ens habituem a rendir informes semestrals, anuals, no sols econòmics, sinó també informes pastorals que donin compte del que som i fem.

Importants són també les auditories externes, la revisió animada per equips interdisciplinaris, de persones que ajudin els interessats a entendre en què poden créixer, com millorar. En conseqüència, la rendició de comptes no seria una imposició, sinó com un hàbit que han d'aprendre, que sigui una cultura per a reconèixer les possibilitats de millora.

LOCALS DE LA PROVÍNCIA DE SANCTUS PAULUS ES REUNEIXEN A VIC

CLARETIANS | 14 d'octubre, 2024

Del 10 al 12 d'octubre s'han reunit a Vic els superiors locals de les 18 comunitats i l'equip del Govern Provincial de Sant Pau.

Han estat uns dies intensos on els claretians han pogut reflexionar junts sobre el paper d'animació que correspon al superior local. També han pogut compartir les necessitats actuals de les diferents comunitats i han abordat algunes qüestions pràctiques

Tot això, com sempre, en un clima de fraternitat, de compartir i celebrant la fe, de manera especial en aquest any del 175 aniversari de la fundació de la congregació.

En definitiva, ha estat una trobada rica que recorda als claretians la importància de contagiar vida i animar als germans, sempre sota la inspiració del Pare Claret.

L'ISCREB INAUGURA EL CURS ACADÈMIC 2024-2025

ISCREB | 14 d'octubre 2024

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ha celebrat l'acte inaugural del curs acadèmic 2024-2025 aquest dilluns, 14 d'octubre a les 19h, a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona. La conferència inaugural ha anat a càrrec del professor Xavier Pallàs, impulsor i director de l'Escola de Campaners de la Vall d'en Bas, qui ha ofert la ponència titulada "El llenguatge de les campanes a Catalunya".

En la seva intervenció, el professor Pallàs ha aprofundit en el valor històric i cultural de les campanes, "un element essencial del paisatge sonor català durant segles". Des de la seva funció com a mitjà de comunicació comunitari fins al seu simbolisme espiritual, "les campanes han estat presents en la vida quotidiana, marcant els moments de treball, pregària, festa i dol". No obstant això, l'electrificació i la modernització han afectat negativament la riquesa i diversitat dels tocs tradicionals.

El professor també ha fet esment a les diverses declaracions que han reconegut el toc manual de campanes com a patrimoni cultural, des de la declaració de la Generalitat de Catalunya el 2017 com a Element Festiu Patrimonial d'Interès Nacional, fins al reconeixement de la UNESCO el 2022 com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat. "Aquestes declaracions subratllen la importància de conservar aquest llenguatge sonor com a part del llegat cultural i religiós", ha dit el professor.

REUNIÓ D'EQUIPS VEDRUNA

VEDRUNES | 11 d'octubre, 2024

Les Germanes de l' Equip de Govern General i dels Equips Provincials i la Delegació de Filipines es van reunir a Vic per a la **Reunió General Ampliada del 3 al 8 d' octubre de 2024** .

L'arribada

Les germanes de les diferents províncies van anar arribant a la **Casa Mare** des de tres dies abans de la reunió, i totes van ser calorosament rebudes per part de les germanes de la comunitat. Durant els dies d'arribada, la trobada de les germanes que venien de diferents països, cultures i idiomes es va expressar alegrement amb el llenguatge corporal compartit del somriure, el riure i l'abraçada i l'esperit de la família Vedruna.

Les primeres germanes que van arribar, després d'haver descansat del viatge, van visitar la nostra estimada [Mare Joaquina a la seva nova llar temporal](#) . Ens vam reunir a Vic per a aquesta trobada gràcies a aquesta gran dona que va escoltar l'Esperit i va permetre que l'Esperit generés alguna cosa nova a la seva vida i a l'Església del seu temps. En aquella visita i durant tota la Trobada sentim la seva presència entre nosaltres. Les seves paraules van ser pronunciades i van ressonar als nostres cors moltes vegades a l'assemblea i al nostre compartir en grup.

Desenvolupament de la Trobada

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

La trobada de sis dies va començar dijous 3 d'octubre, a les 10 del matí. La **gna. Fàtima Borges, moderadora del dia**, ens va fer conscients de la nostra universalitat saludant-nos en diferents idiomes. Les activitats d'inauguració van omplir la primera part del dia i la **Província d'Europa** ens va donar la benvinguda amb els símbols del pa i del vi. També va ser aquell Equip qui es va encarregar de dirigir l'oració d'inici, que es va fer de manera creativa, i ens va posar en actitud d'obertura i d'esperança per al nou naixement.

En la salutació d'inauguració, la nostra **gna. General Mª Teresa Cuervo** ens va fer imaginar Santa Joaquina acollint-nos a casa seva i donant-nos les paraules d'alè. També ha expressat el seu desig que en aquesta trobada de germanes amb missió de govern "ens sentim i experimentem com a germanes en una relació de treball conjunt". Ens va recordar el nostre compromís de "enfortir la dinàmica sinodal a la vida de la Congregació".

La Germana Mª Teresa ens va orientar cap a algunes dinàmiques de grup que ens van aportar aprenentatges valuosos per als nostres treballs d'aquests dies. Aquestes dinàmiques també van ser moments de diversió i rialles per a nosaltres.

Durant tots els dies de la Trobada es van fer diferents presentacions. L'Equip General, els Equips Provincials i la Delegació de Filipines van exposar els seus respectius **Plans de Treball**. La secretària general i l'administradora van compartir importants preocupacions i informacions. Les diferents **comissions generals** van presentar en línia el treball que se'ls ha encomanat i com ho han estat fent. I també vam tenir una xerrada en línia sobre "**Estil de Govern per a l'Esperança**" en dues parts, impartida pel P. Francisco José Ruiz, sj.

Cada dia, la **pregària d'obertura** va ser dirigida per un equip diferent. Totes les oracions van ser preparades amb molta creativitat i símbols relacionats amb la nostra vida i la nostra realitat. També es va assignar una moderadora per a cada dia per mantenir-nos al camí i acabar el programat per al dia. Per ajudar-nos a interioritzar, sentir i prendre el sentit i els missatges d'aquestes presentacions, es guardaven minuts de silenci després de cada presentació per deixar que les paraules entressin als nostres cors. Després es concedien alguns minuts més per compartir els nostres pensaments i sentiments, o fer preguntes i aclariments. De vegades, es donaven punts per a la reflexió personal, seguida de la posada en comú als nostres grups i després la posada en comú a l'assemblea. Aquesta dinàmica d' **escolta, reflexió, diàleg i posada en comú** va ser fonamental durant tots els dies de la Trobada.

El comú, els reptes i les trucades

24 d'octubre, 2024	HOREB 626	
--------------------	---------------------	---

No va ser fàcil dur a terme aquestes activitats diàries degut a les limitacions lingüístiques i, per a les que estaven fora d'Europa, també al canvi d'hora i de clima, però totes ens sentíem entusiasmades. Exposar a l'assemblea la realitat de cada equip, amb els seus reptes i preocupacions, va reforçar la nostra sensació que **som una sola família**.

Va ser molt significatiu i va evocar forts sentiments d'unitat en la diversitat presentar els Plans de Treball dels Equips i compartir allò específic de cada Província i Delegació: allò comú, els reptes i les trucades.

Durant la nostra estada, ens vam organitzar en **grups de servei**, que col·laboraven en la preparació dels espais on ocorria la trobada. En treballar juntes al menjador, la pica o la sala, vam poder relaxar les nostres ments després d'escoltar i absorbir moltes coses del temps de reunió. De vegades passaven situacions gracioses pel nostre esforç per comunicar-nos en un altre idioma, i tot el grup compartia rialles. D'altres sortíem a passejar a la nit, cosa que va ser una altra manera de relaxar les nostres ments i cossos i de crear un vincle fort.

Tancament de la Trobada

Al matí del darrer dia vam tenir un temps de pregària i reflexió guiat per la **gna. Inma Eibe**, utilitzant el text d'Apocalipsi 21:1-7 que ens guio al llarg de la nostra Trobada. Va ser una reflexió encoratjadora per a nosaltres sobre la novetat que Déu continua recreant cada dia a cada situació, però que demana una transformació i un compromís.

Tanquem la Trobada amb la celebració de la **Sagrada Eucaristia** a la tarda, bellament preparada per les germanes de l'Índia. La figura de Marta i Maria ens convida a viure la profunditat de la **contemplació de Jesús que ens porta a l'acció**; una acció que té el punt de referència en una profunda contemplació. Per Néixer de Nou necessitem aquesta actitud.

Després de la missa ens vam reunir amb les **germanes de la comunitat** i vam gaudir de deliciós menjar i moments de conversa.

Volem expressar la nostra gratitud a la **Hna. Pili** i a les **germanes de les comunitats de Casa Mare** pel deliciós i abundant menjar que ens van servir cada dia; van estar molt atentes a les nostres necessitats. També agraïm a la **gna. Carmen Molist** per dedicar-nos el preciós temps per a la traducció d'idiomes. Hi ha més germanes i persones que han contribuït a fer possible aquesta Trobada i ens han prestat el seu servei, i germanes que han resat per nosaltres i per aquesta trobada des de totes les parts del planeta. Us enviem a totes la nostra més sincera **gratitud**.

“HEM DE SER TOCATS PER LA BELLESA EN MAJÚSCULES, QUE ÉS EL CRIST”

CATALUNYA CRISTIANA (Fra Bernat Folcrà) | 13 d'octubre, 2024

El monestirs de Poblet i Vallbona proposen un programa de quatre **caps de setmana** (el primer s'ha fet a l'octubre a Vallbona): al **desembre**, a Poblet; al **març**, a Vallbona, i al **maig**, a Poblet, anomenat **We Work**. Com expliquen els **coordinadors**, el **P. Borja Peyra** i la **Gna. Sara Picher**, els joves són “benvinguts per ajudar-nos a construir galliners, horts; per pintar. Es tracta d'aprofitar la mediació del treball i proposar-ho com un lloc de contacte, perquè es pugui construir una amistat i un coneixement mutu. Creiem que en els joves hi ha la necessitat de saber que la nostra realitat existeix”. Més informació: www.poblet.cat.

Els nois van a Poblet, mentre que les noies van amb les germanes de Vallbona?

[Continua llegint aquí](#)

CONFIANÇA ENMIG DEL CONFLICTE

MARISTES

| 7 d'octubre, 2024

El conflicte entre Hezbollah i Israel continua al Líban. Els germans, laics i laiques maristes, malgrat la dramàtica experiència que estan vivint, es mostren confiats i es troben bé en aquests moments. Demanen les oracions de tots perquè la situació millori al més aviat possible.

Durant el cap de setmana, les comunitats de Jbail i Champville es van reunir virtualment amb el germà Aureliano García, Provincial de Mediterrània. En la reunió es va presentar el protocol preparat per a aplicar en cas que la situació empitjori. Champville és la presència marista on hi ha més seguretat, mentre que la seu del Projecte Fratelli, per la seva situació geogràfica, és més insegura.

La missió marista és estar al costat dels més vulnerables. Els maristes del Líban demanen el suport del món marista. Que l'oració i la proximitat siguin símbol d'unitat i solidaritat amb tots els que sofreixen la violència a Orient Mitjà i a la resta del món.

"Et supliquem, Mare, la misericòrdia de Déu, tu que ets la Reina de la pau! Converteix els cors dels qui alimenten l'odi, silenciació el soroll de les armes que provoquen la mort, apaga la violència que habita a l'interior de l'home i inspira projectes de pau en les decisions dels qui governen les nacions" (Papa Francesc, 6 d'octubre de 2024).

 FORMACIÓ

JORNADA DE FORMACIÓ

«Reptes i desafiaments de
les persones migrants.
Acollir, protegir, promoure,
integrar»

Encetem aquest curs de formació amb un tema d'actualitat: la realitat dels migrants a casa nostra i arreu. Es un àmbit en el qual ens hi sentim compromesos i solidaris per mitjà de diverses presències personals i projectes corporatius. Us invitem a la participació. També ens retrobarem de nou i ens podrem saludar i sentir-nos més a prop després d'aquest període d'estiu. *Es una reflexió oberta a totes les persones que hi vulguin participar ja siguin religiosos/es i laics i laiques que se sentin interessats o treballin d'alguna manera en aquest camp.*
¡Benvinguts!

[VEURE EL VÍDEO](#)

M. DEL CARMEN
DE LA FUENTE PÉREZ

Llicenciada en Sociologia, per la Universitat de Barcelona, i Màster en Migracions Internacionals per IUEM – Universitat Pontifícia Comillas.

Ha treballat en diverses organitzacions de l'àmbit social, des de la gestió. Actualment es directora de la Fundació Migra Studium (Barcelona) i coordinadora del Servei Jesuïta a Migrants a Espanya, ambdues organitzacions que es dediquen a l'acompanyament de persones migrants.

Més enllà de l'àmbit professional, s'ha interessat i format en espiritualitat ignasiana i acompanyament de persones.

 RECULL DE PREMSA

MÉS MONGES DE CLAUSURA QUE MONJOS

REGIÓ 7 | 10 d'octubre, 2024

Recentment, s'han trobat les restes d'Helena de Remolins, una priora del segle XVII al monestir de Santa Maria d'Alguaire. Una edificació que es va bastir al segle XIII —del que només en queden vestigis—, i que durant quatre segles va dominar un ampli territori. La priora conservava encara un rosari entre les mans i la vestimenta mortuòria.

[Continua llegint aquí](#)

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxessocials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat